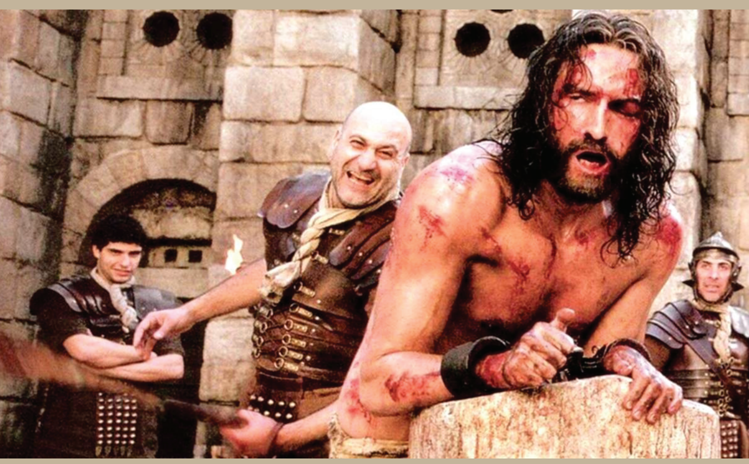
Sveta Faustina Kowałska (1905. - 1938.)

Svetica Božjega Milosrđa u svom je *Dnevniku* zabilježila:

„Posljednji dan poklada, za vrijeme svete ure, vidjela sam Gospodina Isusa kako ga bičuju. O, nepojmljive li patnje! Kako je Isus strašno trpio kod bičevanja. O bijedni grješnici, kako ćete se u dan suda susresti s tim Isusom kojega sada tako strašno mučite? Krv je tekla po zemlji, a rane na tijelu su se razdirale. I vidjela sam kako na leđima zjapi otvoreno nekoliko ogoljelih rebara… Isus je tiho jecao i uzdisao.“
(Dn 188, 1933.)

„U posljednja dva dana karnevala vidjela sam veliko mnoštvo grijeha i krivica koje zahtijevaju kaznu. Gospodin mi je u samo jednom trenutku dao spoznati grijehe čitavoga svijeta učinjene toga dana. Onesvijestila sam se od užasa i makar sam poznavala svu dubinu Božjega milosrđa, čudila sam se što Bog dopušta postojanje čovječanstva. I Gospodin mi je dao spoznati tko je zaslužan za opstojnost čovječanstva: to su izabrane duše. Kada se ispuni broj izabranih, svijet više neće postojati.“
(Dn 926, 1937.)

„Posljednja dva dana karnevala. Moje su se tjelesne patnje povećale. Tješnje sam se sjedinila sa Spasiteljem u Njegovu trpljenju i molim Ga milosrđe za cijeli svijet koji luduje u svojoj pokvarenosti. Cijeli dan osjećala sam trnovu krunu na glavi. Kad sam legla nisam mogla položiti glavu na jastuk. U deset sati bolovi su prestali i zaspala sam. Idući dan osjećala sam se jako iscrpljeno.“
(Dn 1619, 1938.)

Iz *Velikog katekizma* (1908.) svetoga pape Pija X. (1835. - 1914.)

O nedjeljama sedamdesetnice, šezdesetnice i pedesetnice (kako su se do II. vatikanskog sabora nazivale sedma, šesta i peta nedjelja prije Muke)

32. Zašto se upravo u doba sedamdesetnice, šezdesetnice i pedesetnice, usprkos nakanama sv. Crkve, opažaju više nego u drugo doba, veliki neredi u jednom dijelu kršćanskih vjernika?

O. U to doba se više nego inače vide neredi u jednom dijelu kršćana zbog sotonske opakosti, koja se protivi crkvenim uredbama. Zbog toga Crkva čini najveće napore da bi navela kršćane da ne žive prema prohtjevima svijeta i tijela.

33. Što moramo raditi da bismo uskladili svoje vladanje s crkvenim uputama u pokladno doba?

O. Da bismo u doba poklada uskladili svoje vladanje s crkvenim uputama treba se držati daleko od pogibeljnih prizora i zabava, većom marljivošću moliti i činiti žrtve i ponekad izvanredno posjetiti presveti oltarski sakrament, osobito kad je izložen na javno klanjanje, a sve to da bismo nadoknadili nerede koji u to doba Boga vrijeđaju.

34. Što treba učiniti, ako se nađemo u prilici sudjelovati na nekoj pogibeljnoj zabavi u doba poklada?

O. Ako bi se tkogod našao u kakvoj opasnoj zabavi u doba poklada, najprije mora tražiti pomoć božanske milosti da bi izbjegnuo svaki grijeh, a onda se povući skromno i suzdržano i poslije toga sabrati svoj duh u razmatranju bilo kojega evanđeoskog načela.
(*„Veliki katekizam proglašen od sv. Pija X.“*:
http://bogoslovija-ri.hr/2011/03/veliki-katekizam-svetog-pija-x/)

Iz Svetoga pisma

Prema prvoj Božjoj zapovijedi naše štovanje jednoga Boga mora biti isključivo:

„Ja sam Jahve, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva.
Nemoj imati drugih bogova uz mene.” …
„Ne klanjaj im se niti im služi.“
(Izl 20, 2-3;5)

To govori i najveća zapovijed Zakona:

***„Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom*, i svim umom svojim.“**
(Mt 22, 37)

„Ako me ljubite,
zapovijedi ćete moje čuvati.“
(Iv 14, 15)

Svaku poganštinu treba odbaciti:

„Ne ujarmljujte se s nevjernicima. Ta što ima pravednost s bezakonjem? Ili kakvo zajedništvo svjetlo s tamom? Kakvu slogu Krist s Belijarom? Ili kakav dio vjernik s nevjernikom? Kakav sporazum hram Božji s idolima? Jer mi smo hram Boga živoga,”…
(2 Kor 6, 14-16)

Djela su tame sva ona koja ne proslavljaju Gospodina. Zato kršćani kao djeca Božja, ne samo da ne bi trebali sudjelovati u karnevalu nego bi, upravo suprotno, drugim zavedenima trebali razotkrivati njegovu bit:

„Da, nekoć bijaste tama, a sada ste svjetlost u Gospodinu: kao djeca svjetlosti hodite” … „A nemajte udjela u jalovim djelima tame, nego ih dapače raskrinkavajte,“ …
(Ef 5, 8;11)

Istinski kršćanin ne može slijediti čas Boga, čas Njegova protivnika:
„Licemjeri, dobro prorokova o vama Izaija:
Narod me ovaj usnama časti,
a srce mu je daleko od mene.“
(Mt 15, 7-8)

Maškare promiču nejasnoće, dvosmislenosti, prevrtljivost, anonimna izrugivanja i ismijavanja, izmišljotine, nerealnosti i fikciju te ih i iz tih razloga kao vjernici ne možemo prihvatiti jer smo u svakoj situaciji pozvani biti istiniti, zazirati od bilo kakve laži. Pravednik mrzi laži:

»Kao bjesomučnik
koji baca zublje, strelice i sije smrt,
takav je čovjek koji vara bližnjega svoga
i veli: „Samo se našalih.“«
(Izr 26, 18-19)

Bog nas na bezbroj mjesta u Bibliji jasno savjetuje da trebamo živjeti sveto i govori nam čega se trebamo kloniti:

„Razmotrite dakle pomno kako živite! Ne kao ludi, nego kao mudri! Iskupljujte vrijeme jer dani su zli! Zato ne budite nerazumni, nego shvatite što je volja Gospodnja! *I ne opijajte se vinom* u kojem je razuzdanost, nego – punite se Duhom! Razgovarajte među sobom psalmima, hvalospjevima i duhovnim pjesmama! Pjevajte i slavite Gospodina u svom srcu! Svagda i za sve zahvaljujte Bogu i Ocu u imenu Gospodina našega Isusa Krista!“
(Ef 5, 15-20)

„Hoću reći: po Duhu živite pa nećete ugađati požudi tijela! Jer tijelo žudi protiv Duha, a Duh protiv tijela. “ … „A očita su djela tijela. To su: bludnost, nečistoća, razvratnost, idolopoklonstvo, vračanje, neprijateljstva, svađa, ljubomor, srdžbe, spletkarenja, razdori, strančarenja, zavisti, pijančevanja, pijanke i tome slično. Unaprijed vam kažem, kao što vam već rekoh: koji takvo što čine, kraljevstva Božjega neće baštiniti.“
(Gal 5, 16-17;19-21)

Uredio i odgovara: vlč. Slobodan Bunoza,
župnik župe sv. Nikole biskupa Rijeka
https://sites.google.com/site/zupakrnjevo/duhovni-kutak

I(LI) MAŠKARE?

Podrijetlo i obilježja maškara

Maškare (karneval, poklade, fašnik) su nastale iz predkršćanskih magijskih obreda koji su imali cilj tjeranja zlih duhova zime od ljudi, domova, stoke i usjeva, a povezane su i s nizom antičkih poganskih svetkovina poput rimskih *saturnalija, kalenda, luperkalija* i *kompitalija*. Glavno im je obilježje legalizacija poročnog ponašanja: od prejedanja i opijanja do neograničenog ludovanja i razuzdanosti u buci i prerušavanjima – koja svoj „vrhunac" dosežu u zastrašujućim neopoganskim i besramno vulgarnim prizorima.

(Usp. *„Poklade"*, Hrvatska enciklopedija – mrežno izd.: http://www.enciklopedija.hr/natuknica.aspx?ID=49035)

Iz hrvatske povijesti

Grad koji je opustio zbog maškara

U ljetopisu fra Gašpara Petra Vinjalića koji je u 18. stoljeću bio gvardijan franjevačkog samostana u Šibeniku zapisano je kako su **Turci znali za običaj maškara u Hrvata i nerede koji ga prate. Stoga su 1525., za napad na utvrđeni grad Bag** (današnji Karlobag južno od Senja), **izabrali baš zadnji dan karnevala – vrijeme najveće zabave odnosno jedenja, pijenja i plesa, te posve lako ušli u grad, kojeg su zidine stražari napustili. Zarobili su sve Hrvate a grad razorili i spalili. Zatim su razorili i sva susjedna naselja.**
Među tri stotine građana Baga koji su na taj pokladni ponedjeljak 27. veljače 1525. odvedeni u roblje a imovina im bijaše u potpunosti opljenjena bili su i ugledni plemići Ivan i Gašpar Perušić, knez Ivan Posedarski i knez Grgur Banić. Taj nemilosrdni turski udar je toliko zastrašio hrvatsko stanovništvo iz okolice Baga da je, već u proljeće iste godine, svo iselilo u zapadnije dijelove Hrvatske i inozemstvo. Grad je obnovljen tek za pet desetljeća (1574.) a njegova okolica je ostala posve pusta još više od daljnjih stotinu godina, sve do 1683. kad se tu naselilo posve novo stanovništvo – Hrvati iz sjeverne Dalmacije podrijetlom iz Hercegovine.

(Prema: Gašpar Vinjalić *„Kratki povijesni i kronološki pregled važnijih zbivanja koja su se dogodila Slavenima u Dalmaciji, Hrvatskoj i Bosni 1514. - 1769."*, 2010., 31. - 32. Usp. i Stjepan Pavičić *„Seobe i naselja u Lici"*, ZNŽO, 41., 1962., 116.: http://dizbi.hazu.hr/object/view/13273)

Iz života svetaca i dokumenata Crkve

Sveti Dasije (†303.)

Rimski vojnik, kršćanin Dasije, koji je živio krajem 3. i početkom 4. stoljeća u doba cara Dioklecijana, **odbio je sudjelovati u poganskim obredima saturnalija** (jednom od izvorišta maškara), kada je žrijebom između svih legionara bio izabran za najvišu čast – „Princa karnevala", inkarnaciju boga Saturna. **Umjesto toga, hrabro je prihvatio mučenje koje je okončano odsijecanjem njegove glave. Sveti Dasije je zajednički svetac Katoličke i Pravoslavnih crkava.** Spomendan mu je 20. studenog.

(Usp: http://www.santiebeati.it/dettaglio/78530)

Sveti Antun Padovanski (1195. - 1231.)

Napisao je moćnu molitvu za dobivanje oproštenja od neba zbog grijeha koji se čine za vrijeme karnevalskih dana:

Molitva zadovoljštine za karneval sv. Antuna Padovanskog

Preslatki Gospodine Isuse, evo me prostrta pred Tvojim presvetim nogama, došao sam Te častiti i prikazivati Ti nepokolebljivu odanost svoga srca.
U ovim danima samilosnim glasom nas pozivaš k sebi da suosjećamo s napuštenosti u kojoj su Te ostavila tolika Tvoja djeca koja su se pridružila Belijalovoj djeci i vrijeđaju Te u Tvojim presvetim osobinama, krše Tvoj sveti zakon te drskim hulama odgovaraju na beskrajna dobročinstva koja si im udijelio.
Žalim, o dobri Isuse, ovu monstruoznu nezahvalnost, suosjećam vidjevši Te tako vrijeđana i želim se sjediniti s onima koji Te ljube, da Ti na neki način nadoknadim za uvrede koje primaš od ljudi i za one koje sam ja učinio kada sam sramotno griješio.
Gospodine, za svaku uvredu koju primaš, želim uzvratiti silnim činima ljubavi koje Ti u Nebu daruju Presveta Marija, Tvoji Anđeli i Sveti, želim uzvratiti svim djelima zadovoljštine koja Ti pravednici prikazuju na zemlji. Svakim dahom želim ponoviti ovu nakanu: svaki put kada podignem oči k nebu neka Ti se svidi kao da Ti je prikazujem po rukama Tvoje Majke Marije, koja će ju znati potvrditi svojim glasom da bude ugodna u Tvojoj presvetoj prisutnosti.

(Prema: https://finedeitempi.wordpress.com/2018/01/18/i-santi-vi-sioni-e-riparazioni-sul-carnevale/)

Sveta Anđela Merici (1474. - 1540.)

U pravila uršulinskog reda kojeg je utemeljila, unijela je obvezu 40-dnevnog posta odmah nakon Bogojavljenja *„da se ukrote sjetila, pohote i raspojasanost koji, čini se, napose u to vrijeme gospodare u svijetu, a također da izmolimo milosrđe pred prijestoljem božanskog Veličanstva za tolike razuzdanosti koje upravo u to vrijeme počinjaju kršćani, što je svima više nego očito."*

(Sv. Anđela Merici, Pravilo IV., 10 - 11)

Sveti Filip Neri (1515. - 1595.)

Svake je godine za vrijeme trajanja maškaranog razdoblja u gradu Rimu, osobito da bi odvratio vjernike od zavođenja koja im je karneval nudio, organizirao obilazak najznamenitijih bogoštovnih mjesta Svetoga Grada s polaskom od crkve sv. Marije *in Vallicella*, preko bazilike sv. Petra, bazilike sv. Pavla izvan zidina, crkve sv. Sebastijana, bazilike sv. Ivana Lateranskog, crkve sv. Križa Jeruzalemskog, crkve sv. Lovre izvan zidina sve do bazilike sv. Marije Velike.

(Prema: https://finedeitempi.wordpress.com/2018/01/18/i-santi-vi-sioni-e-riparazioni-sul-carnevale/)

Pobožnost vječnog i pobožnost 40-satnog euharistijskog klanjanja protiv maškara

Od 1556. pobožnost vječnog (neprekidnog danonoćnog) klanjanja kao naknade za grijehe koji su se počinjali u tri zadnja dana karnevala započeli su i širili najprije isusovci, a zatim i franjevci kapucini.
U Veneciji je na istu nakanu od strane vjernika laika 1584. osnovana čak i zasebna bratovština 40-satnog euharistijskog klanjanja uoči Pepelnice nazvana *emeronitti*.

(Prema: John A. Hardon *„Mala povijest euharistijskog klanjanja"*: https://corpusdomini.hr/index.php/adoracija/povijest-adoracije i don Ivica Huljev *„Kvarantore: jučer, danas, sutra"*, Prilozi povijesti otoka Hvara, XIII., 2017., 126.: https://hrcak.srce.hr/185211)

Sveta Margareta Marija Alacoque (1647. - 1690.)

Viđenje velike mističarke i glasnice poruka Presvetog Srca Isusova:
»Jednoga dana karnevala, poslije svete Pričesti, Božanski Zaručnik mi se prikazao u liku: „Ecce homo" (Evo čovjeka!), noseći Križ, sav prekriven ranama i modricama: Njegova klanjanja dostojna Krv kapala je odasvud. Žalosnim i bolnim glasom reče mi: „Zar nitko da mi se smiluje, nitko da poželi suosjećati sa mnom i podijeliti moju bol u ovom bijednom stanju na koje me ponizuju grešnici, osobito sada?" Prostrla sam se pred Njegovim svetim nogama u suzama i jecajući. Odmah sam se našla pritiješnjena jednim teškim Križem prepunim probijajućih čavala. Pritisnuta pod tim teretom počela sam bolje shvaćati zloću grijehâ: mrzila sam ih u svom srcu tako jako da sam se radije htjela tisuću puta baciti u pakao nego ijednoga svojevoljno učiniti. Isus mi je tada pokazao i da nije dosta samo nositi Križ, već da je potrebno da se zajedno s Njime pribijem na Nj, da budem Njegova vjerna supatnica u bolima, prezirima, sramotama, i drugim nedostojnim postupanjima. Prepustila sam se svemu što je htio učiniti od mene i u meni, dopustila da budem pribijena na Križ po Njegovoj želji: što je On i učinio po jednoj teškoj bolesti koja mi je prouzročila trpljenje oštrih bodlji koje je taj Križ imao. To bolno stanje je potrajalo cijelo vrijeme karnevala.«

(Prema:https://finedeitempi.wordpress.com/2018/01/18/i-santi-visioni-e-riparazioni-sul-carnevale/)

Sveti Josip Cafasso (1811. - 1860.)

Anegdota iz života duhovnika i ispovjednika sv. Ivana don Bosca:
Jednoga ranog zimskog jutra na pustim ulicama Torina sv. Josip Cafasso je opazio neku staricu, te joj pomalo zabrinuto pristupio upitavši je:
„Što radite, dobra bakice na ulici u ovo doba?"
„Došla sam počistiti ulice" – odgovorila mu je.
Zaprepašten, svetac je upita:
„Kako to mislite?"
„Noćas je bio karneval i učinjeni su mnogi grijesi. Stoga, molim krunicu po svim tim ulicama kako bi ih očistila od grijeha."

(Prema: https://finedeitempi.wordpress.com/2018/01/18/i-santi-vi-sioni-e-riparazioni-sul-carnevale/)

Sveti Franjo Marto (1908. - 1919.), sveta Jacinta Marto (1910. - 1920.) i sestra Lucija dos Santos (1907. - 2005.)

Portugalski pastirići kojima se ukazala Blažena Djevica Marija u Fatimi 1917. godine obećali su Gospi da nikad više neće ići na dječje maškarane plesove.
U vrijeme njihova održavanja 1918. godine nedjeljom poslijepodne, 11-godišnja Lucija je radije ostajala u kući moliti krunicu. Ubrzo su joj se u tome počele pridruživati i mnoge druge vršnjakinje.

(Prema knjizi s crkvenim imprimaturom *„Sjećanja sestre Lucije"*, 2010., 154. - 155.: https://www.slideshare.net/emilcic/sjeanje-sestre-lucije)

